

ABSTRAKT

V diplomové práci Umění smiřovat se autorka zabývá situacemi, ve kterých umělecká aktivita sdružuje jedince v participanty. S těmito situacemi se setkáváme prostřednictvím popisů v části teoretické, výzkumné i praktické.

V teoretické části jsou představeny dvě autorky sociálně angažovaných uměleckých projektů a ukázky z jejich díla, demonstrující různé umělecké přístupy a cesty k zúčastněnému diváctvu. Teoretická část je soustředěna na české prostředí v diskursu kulturním i edukačním. Prostřednictvím výtvarné výchovy vstupuje umění na půdu (nejen) základních škol, kde se setkává s překážkami a propastmi mezi účastníky vzdělávacího procesu. Teorie pokračuje představením předmětu výtvarná výchova na české veřejné základní škole a popisem některých způsobů spolupráce, které ve školním prostředí probíhají.

Autorka do problematiky vstupuje jako obdivovatelka sociálně kolaborativního umění a přináší i osobní zkušenost s nalezením porozumění na základě vizuálního sdělení. Cílem práce je představit tento rys uměleckých aktivit a přinést výzkumný projekt, ve kterém žáci během výtvarné výchovy podniknou obraznou cestu, která je může nenápadnou formou dovést k větší empatii a během které se budou učit spolupracovat v rámci třídního kolektivu.

Text zahrnuje popis a zhodnocení několika metod kooperativního učení a skupinové práce, popis kazuistik z prostředí české veřejné základní školy, možnosti kooperativního učení během výtvarné výchovy a výzkum zaměřený na znevýhodněného žáka v třídním kolektivu.

KLÍČOVÁ SLOVA

kooperativní učení, umění spolupráce, inkluzivní vzdělávání, výtvarná výchova, znevýhodněný žák